

Liederen voor onderweg | 6

Een leven van lofprijzing

Psalm 134 is de laatste in het bundeltje pelgrimslie-
deren. Aan de reis komt een eind: de gelovigen zijn in
Jeruzalem gearriveerd. Daar klinkt de oproep: ‘Zegen
de HEER.’ Het staat er twee keer, zo belangrijk is het.
Het is het doel van de reis, waar alles op uitloopt.

Wanneer we in Jeruzalem zijn

De reis begon in *Psalm 120*, met het besluit de leugen
de rug toe te keren. In de psalmen daarna komen diver-
se thema’s aan de orde die verband houden met de reis.
Het gaat onder meer over God die je bewaakt (*Psalm*
121), over onrecht waarmee je onderweg geconfron-
teerd wordt (*Psalm 125*), over de tranen tijdens de reis,
maar ook de lach die doorbreekt (*Psalm 126*), over het
feit dat je samen met anderen reist (*Psalm 133*).

Nu, met *Psalm 134*, is de pelgrim aangekomen in Je-
ruzalem. Wat gaat hij daar doen? Hij gaat, met de ande-
re pelgrims, God loven en prijzen in de tempel. Hij gaat
God aanbidden: dáárvoor was hij op reis gegaan.

We herdenken vandaag onze geliefden, leden van on-
ze gemeente die in het afgelopen jaar aan het einde van
hun reis gekomen zijn. Ze zijn, zogezegd, gearriveerd in
Jeruzalem. Daar gingen ze niet eerst hun reiservaringen
uitwisselen. Nee, ze ontmoetten God. En dan is alle
aandacht voor hem. Wie de plaats van bestemming
heeft bereikt, gaat God loven en prijzen, hem zegenen.

gaan we de Heer zegenen

‘Zegen de HEER’ (vers 1 en 2). Die oproep kan ons
vreemd in de oren klinken: moeten wij Góð zegenen?
Het is toch eerder andersom, dat Hij óns zegent?

Het woord ‘zegenen’ betekent ‘goede woorden over
iemand zeggen’. God zegenen is dus hoog van hem op-
geven, hem bewonderen om zijn glorie en grootheid,
hem laten weten dat je ongelooflijk blij bent met en
dankbaar voor zijn genade en trouw.

Zo mogen we onze geliefden voorstellen, in de hemel.
Ze zijn niet, voldaan, gaan zitten na een lange reis. Nee,
ze zegenen God.

God zegenen is ook dat je je handen naar hem opheft,
als teken van overgave (zie ook *Psalm 28, 2; 141, 2*). Je
handen gaan de lucht in, hoger dan je zwaartepunt. Ze
trekken je mee omhoog: ‘Zegen de Heer.’

In Jeruzalem aangekomen ga je doen waarvoor je ge-
schapen bent, door de Vader. Je gaat doen waartoe je
door Jezus Christus verlost bent. Je gaat doen wat de
heilige Geest je onderweg geleerd heeft: God zegenen.

Houd dat scherp – onderweg

Zo zijn we in *Psalm 134* in Jeruzalem, in de tempel,
waar de pelgrims elkaar aansporen: ‘Zegen de HEER.’

Dat is echt een oproep; we moeten daar niet overheen
lezen. De pelgrims die ervoor op reis zijn gegaan, moe-
ten er ook toe worden aangespoord. Hoe zit dat?

Psalm 134

Schriftlezing

Psalm 134

datum

24 november 2019

Bijzonderheid

Eeuwigheidszondag

De psalm heeft het over de nacht. Dat is niet vreemd: in
de tempel ging de dienst aan God dag en nacht door.
Maar waarom staat er dan niet ‘dag en nacht’, maar
‘nacht aan nacht’ (vers 1)?

’s Nachts is het anders. Dan duren de uren langer; je
kunt niet slapen en alles komt op je af. In de nacht is de
last van ziekte, pijn en eenzaamheid het zwaarst. Juist
in de nacht kan de aanvechting je te pakken krijgen. De
nacht is de tijd waarin God ver weg lijkt. En daarom
klinkt de aansporing: ‘Kom op, zegen de Heer!’

Wat is het bemoedigend, dat deze oproep juist ook in
de laatste psalm klinkt! Want de pelgrims moesten na
het feest weer terug naar huis, het gewone leven weer
in. En dan is het loven en prijzen van God soms moei-
lijk vol te houden. De psalm grijpt er al op vooruit, door
die liefdevolle aansporing. Wat heerlijk!

gezegend door de Heer

Twee groepen pelgrims sporen elkaar in *Psalm 134* aan.
De ene groep zegt: ‘Zegen de HEER’ (vers 1 en 2). De
andere groep reageert, in vers 3: ‘Moge (...) de HEER u
zegenen.’

De vertrekkende pelgrims krijgen de zegen van God
mee. Hij zegent ‘uit Sion’, dus vanuit de plaats van ver-
zoening tussen hem en mensen. Het is goed tussen jou
en God en zó mag je gaan.

God wordt hier genoemd als de schepper van hemel
en aarde. Hij is niet gebonden aan Sion; alles is van
hem. Hij gaat zegenend met je mee, waar jij ook gaat.

Hij spreekt goede woorden over je. En die houden in
dat je volhoudt op je pelgrimsreis, zodat je uiteindelijk
ook in Jeruzalem aankomt.

Zo zegent ons de Heer, in ons dagelijkse leven, wan-
neer het goed met ons gaat en wanneer we verdriet heb-
ben om het verlies van een geliefde. Hij wil maar één
ding: dat we hem zegenen. Nu al en straks op een vol-
maakte manier.

Slot

We waren vandaag even in Jeruzalem, met *Psalm 134*.
Maar dit lied zet ons ook weer op de terugweg. We
gaan de reeks pelgrimslie-
deren opnieuw zingen. Dat
blijven we doen, tot ook wij het doel van ons leven be-
reiken: God zegenen, voor altijd en eeuwig, in het he-
melse Jeruzalem!